

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete1990
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

23 Eylül 2026 S.130

Asalaklar Düzeni!

Karşımızda her yönüyle çürümüş, ölüme yazgılı bir sosyo-ekonomik düzen var. Olgı, Türkiye kapitalizmine özgü değil; Saray'a çöreklenen mafyatik yapıdan da kaynaklanmıyor. Tersine, bu mafyatik düzeni yaratan, emperyalist aşamaya ulaşan kapitalizmin ta kendisi.

Devamı 2. sayfada...

**Seçim Düzenlenecek
Ama Ne İçin?**

**Ölümle Susmayan
Kavganın Taşıyıcıları**

Gençliğe Yeni Saldırıları

Tır Şoförleri Mahsur

Mücadele Bayrağını Düşürmeyeceğiz!

Asalaklar Düzeni!

Manşet

Bir süredir “fon vurgunu” haberleri ile çalkalanıyor memleket. 10 milyar dolar, 12 milyar dolar, 20 milyar dolar... Dudak uçuklatan rakamlar havada uçuşuyor.

Hikaye, benzerlerine çokça rastlanan bir “Ponzi düzeni”. Benzerlerinden farkı? Bizde çokça karşılaşılan “yüksek siyaset bağlantıları”. İşin aslı bu düzeyde “organize soygun” hemen her ülkede bir takım “siyasal bağlantılar” ile mümkündür. Bu ülkede ise bu “siyasal bağlantılar”, siyasal düzenin en tepesine ulaşır. Daha doğru bir ifade ile örgütlü bir mafya ve yağma düzeni, burjuva siyasal düzenin ta kendisi haline gelmiştir.

Neredeyse 500 bin “küçük yatırımcı”, adları gizli tutulan bir düzine “büyük balık” tarafından göz göre göre soyuldu. Soygun yeri İstanbul Borsası. Soygun göz göre göre.

Bir fon kuruluyor. Dört yıl dışa açılmayan fon, “kapalı devre” işlemlerle şişirildikçe şişiriliyor. Devasa bir balon oluşuyor ve “muazzam kazanç getiren kağıtlar” propagandası alıp yürüyor. Sonrasında fon “halka açılıyor”. Ardından tam bir “altına hücum” vakası. Fonun kağıtlarına hücum başlıyor. İşin başını tutanlar ellerindeki kağıtları satarak “ellerini yıkayıp” çıkıyorlar. Böylece üç kuruşa kurulan fon, milyar dolarları bulan vurgunun temel aracı haline geliyor. Getiri 518 kat! Bir milyon koyuyorsun, dört yıl sonra 518 milyon alıyorsun!

SPK dahil denetim kurumları, soygun tamamlanana kadar adeta beklemiş, göz yummuş, harekete geçmemiş veya harekete geçmekte geç kalmış. Kulislerde işin ucunun Saray’a, kimi danışman veya yardımcılara uzandığı dillendiriliyor. Göstermelik tutuklamalar var elbette. Ama işin asıl aktörleri, işbirlikçileri, “siyasal ayakları” tamamen “kapsam alanı dışında” tutuluyor. Sayıları 100’ün üzerinde fon, şimdilerde tasfiye sürecine sokuluyor.

İşin burasında “etik”, “siyasal denetim”, “bozuk siyasal düzen” vb. bir dolu eleştiri yapılıyor. Oysa işin temeli burada değil. İşin temeli iktisadi sistemin genetik dokusunda gizli. Lenin yüz yılı aşkın süre önce çürümenin, asalaklaşmanın, yozlaşmanın tekeli kapitalizmin kaçınılmaz özelliği olduğunu gözler önüne sermişti:

“Sermayenin üretimden ayrılması, mali sermayenin sınai ya da üretici sermayeden ayrılması, yalnızca menkul değerler geliriyle yaşayan rantiyenin, üretim sürecine hiçbir biçimde katılmayan ve mesleği asalaklık olan insanın her türlü etkinlikten ayrılması demektir. Emperyalizm ya da mali sermayenin egemenliği, bu durumun muazzam boyutlara ulaştığı kapitalizmin en yüksek aşamasıdır.”

“Tekelcilik, asalaklık ve çürüme, kapi-

talizmin emperyalist aşamasının belirleyici özellikleridir. Emperyalizm, üretici güçlerin gelişimini durdurmaz; ancak bu gelişim son derece eşitsiz bir biçimde yürür ve en gelişmiş ülkelerde bile genel bir çürüme eğilimi baş gösterir.”

“Demokratik-cumhuriyetçi ile gerici-monarşist emperyalist burjuvaziler arasındaki fark, her ikisi de çürüyen canlılar olduğu için, tamamen silinmiştir. İkincisi, kapitalizmin çürümesi, büyük bir rantiyeler, ‘kupon kırpması’ yoluyla yaşayan kapitalistler tabakasının yaratılmasında kendini dışa vurmaktadır. ... Üçüncüsü, sermaye ihracı, doruk noktasına ulaşmış asalaklıktır. Dördüncüsü, ‘mali sermaye, özgürlük değil egemenlik peşinde koşar.’ Her evresinde siyasi gerici, emperyalizmin ayırt edici özelliğidir. Büyük çapta yolsuzluk, rüşvet ve her türden dolandırıcılık. Beşincisi, ezilen ulusların bir avuç ‘Büyük Güç’ tarafından sömürsü -ki bu ilhaklarla ayrılmaz biçimde bağlantılıdır- ve özellikle sömürgelerin sömürsü, ‘uygar’ dünyayı giderek uygarlaşmamış ülkelerdeki yüz milyonlarca insanın vücudundaki bir asalağa dönüştürmektedir. Roma proletaryası toplumun sırtından geçiniyordu. Modern toplum ise modern proletaryanın sırtından geçinmektedir. Marx, Sismondi’nin bu derin gözlemini özellikle vurguluyordu. Emperyalizm, durumu biraz değiştirmektedir. Emperyalist ülkelerdeki proletaryanın ayrıcalıklı bir üst tabakası, kısmen, uygarlaşmamış ülkelerdeki yüz milyonların sırtından geçinmektedir.”

Çürüme böylesine sistemik bir olgu. Emperyalist kapitalizmi genlerine işli. Emperyalist aşamadaki kapitalizm için “fon skandalı” türünden olaylar kaçınılmazdır. Vakanın oluş ve “skandal” olarak patlama biçimi ve zamanı elbette rastlansaldır. Ama onu yaratan temel, bir zorunluluktur ve evrenseldir. Konuyu bu temelden bağımsız, bir “arizi olgu” şeklinde ele almak, emekçi yığınları aldatmaktır. Çürüyen, can çekişen kapitalizmi aklamaktır.

Karşımızda her yönüyle çürümüş, ölüme yazgılı bir sosyo-ekonomik düzen var. Olgu, Türkiye kapitalizmine özgü değil; Saray’a çöreklenen mafyatik yapıdan da kaynaklanmıyor. Tersine, bu mafyatik düzeni yaratan, emperyalist aşamaya ulaşan kapitalizmin ta kendisi.

Olgunun temelini yok sayıp sonuçla uğraşmak, nesnenin kendisini bırakıp gölgelerle uğraşmaktan başka bir şey değil. “Fon krizi”, hastalıklı düzenin dışa vuran tekil bir semptomudur, hepsi bu! Ondaki kurtulmanın yolu ise onu yaratan düzenin ortadan kaldırılmasını temele oturtmaktan geçiyor. Aksi halde bu çürüme ve asalaklaşma, toplumun tüm dokularına sirayet edecek ve toplum tümünden çürüyecek.

Seçim Düzenlenecek Ama Ne İçin?

Editör

İstisnasız bütün sosyal reformist partilerin yapılması için çırpınıp durdukları seçim 2028’de, büyük ihtimalle düzenlenecek. Bunu, biz değil, Adalet Bakanı Akın Gürlek söylüyor. Haliyle, seçimlerin yapılacağına, eğer beklenmedik gelişmeler olmaz ise, kesin gözle bakabiliriz. Ne de olsa Adalet Bakanı’ndan daha iyi bilecek halimiz yok.

Seçim yapılmasına yapılacak da ne için, kim için yapılacak? Onu da Adalet Bakanı Akın Gürlek açıklıyor:

“2028 yılında Cumhurbaşkanımızı tekrar seçmek için bir seçim düzenlenecek”. Yani olursa, sonucu iki yıl öncesinden belli bir seçim olacak bu. Yasal sosyal reformist partiler, belki anlarlar umuduyla, söyleyelim: Seçimler RTE’nin yeniden cumhurbaşkanı seçilmesi için düzenlenecek.

Akın Gürlek, bu ülkenin Adalet Bakanı daha ne desin sosyal reformist partilerin anlaması için!

Ama anlamazlar, anlamazlığa verecekler! Bundan adımız gibi eminiz. Çünkü, bizzat dinci faşist yönetim çevreleri tarafından, seçimlerin bir hiç olduğu ilk defa ortaya konmuyor, ilk defa itiraf edilmiyor.

Bundan yaklaşık yedi yıl önce, şimdi adını kimsenin anmadığı, dönemin Dışişleri Bakanı, Mevlüt Çavuşoğlu, kelimesi kelimesine şunları söylemişti:

“Ülkede seçim yok. Seçim olsa da iktidarın size verilmeyeceğini biliyorsunuz.”

Seçim olsa da iktidar size verilmeyecek! Kime söylüyor bunu Çavuşoğlu? “Butlan” davasıyla dinci faşist iktidarın payandalığını yaptığı iyice ortaya çıkan CHP’ye. “Bunu biliyorsunuz” diyor. “Butlan” davasıyla ortaya çıktı ki, Çavuşoğlu afaki konuşmuyor: Biliyorlardı. Şimdi biliyoruz ki, bunu bile bile, dinci faşist iktidarı ve onun başını yönetimde tutmak için seçim istediler, sandık başına gittiler ve emekçileri bu aldatmacaya ortak ettiler.

Yasal sosyal reformist bir partinin politik çizgisine oldukça yakın bir yayın yapan BirGün gazetesinin bir yazarı, “Seçimi bekleyen sandıktan

çıkamaz" diye yazmıştı geçenlerde. Makalesinin üst tarafına da "Durdu-ramayacaklar Halkın Coşkunu Akan Selini" yazılı bir dövizin resmini yerleştirmiş.

Okuyunca, ilk bakışta, insanın "hah, nihayet bunlar sandıktan hiçbir şey çıkmayacağını anlamışlar" diyesi geliyor. Ancak makaleyi okuyunca, durumun tam tersi olduğunu anlıyorsunuz. Gözü sandıktan, akli seçimden bir milim öteye gitmiyor. Üsküdar Belediyesi Başkanlığının gasp edilmesi, pek çok belediye başkanının çeşitli biçimlerde saf değiştirerek dinci faşist yönetime yanaşması, milletvekillerinin şu ya da bu şekilde dinci faşist partiye katılması vb. bütün bunlar, seçimlerin bir hiç, sandığın bir aldatmacadan başka bir şey olmadığı konusunda bu insanları ikna etmemiş.

"Sadece operasyon yapılmadı, sadece transfer yapılmadı, sadece yargı devreye sokulmadı, sadece bürokrasi AKP'ye çalışmadı. Hepsi aynı anda aynı hedef için harekete geçti. Cumhuriyet'in çok partili hayata geçmesinden bugüne kadar biriktirdiği ne kadar demokratik kural varsa aynı anda hepsi yerle bir edildi."

Evet bütün bunlar ve çok daha fazlası hem bugün hem de geçmişte yapıldı. Ve siz bütün bunlardan ne gibi bir sonuç çıkarıyorsunuz? İşçilerin, emekçilerin, yoksul, ezilen halkların devrimci potansiyelini seçime/sandığa yönlendirmek gerektiği sonucunu... Hem de, devrimci çağrışım taşıyan başlıklar kullanarak!..

Bu emekçi, yoksul halkların, bu gençliğin yakasından düşseniz artık!

Bu emekçi, yoksul halkların, bu gençliğin yakasından düşseniz artık!

Aynı yazar, siz buna aynı Sol Parti de diyebilirsiniz, bir başka makalesinde emekçi sınıfların içinde bulundukları koşulları şöyle tanımlıyor:

"Diğer taraftan bakıldığında Erdoğan için işlerin hiç iyi gitmediği görülüyor. Halkın ezici çoğunluğu durumundan memnun değil. Ücretlinin iki yakası bir araya gelmiyor, emekli havlu atmış, şirketler kepenk kapatma yarışında. Bir avuç zengin dışında kalan tüm toplumsal kesimler burnundan soluyor."

Kuşkusuz bunlar doğru gözlemlerdir ve bunlara çok daha fazlası eklenebilir. İyi de bir "sosyalist", hele de işine geldiğinde "tek yol devrim" sloganını dilinden düşürmeyen bir "devrimci" bütün bu koşullardan hangi amaç için yararlanır? Kitleleri ayaklanmaya, isyana, zora dayalı bir devrime çağırarak, böylece bütün iktidarın ele geçirilmesi hedefini göstermek için mi yoksa "atı çalanın Üsküdarı geçeceği" bir seçime/sandığa yönlendirmek için mi? Üstelik, Akın Gürlek, seçimin sonucunu iki yıl önceden açıklamışken...

Şu sosyal reformistler bir tuhaf. Akın Gürlek'e bakılırsa, seçimlere daha iki yıl var. Bu iki yıl, "burnundan soluyan tüm toplumsal kesimler" içinde isyan, ayaklanma ve tüm ikti-

darın alınmasına dönük propaganda, ajitasyon ve örgütlenme faaliyeti yürütmek için az bir zaman sayılmaz. Başarılı olursun ya da olmazsın, ayrı bir konu, ama bir devrimcinin, bir komünistin yapması gereken çalışma böyle olmalı. Sosyal reformistler ise tam tersini yapıyorlar.

Tıpkı 2023 Haziran'ında yapılacak seçimler için bir buçuk yıl öncesinden 2022 Eylül'ünde bir "komünist"imizin, acil koduyla "seçim otobüsünü" vaktinden önce durağa yanaşmaya çağırması gibi!..

İşçileri, emekçileri, yoksul kitleleri, gençliği, bile bile havanda su dövmeye çağırıyorlar. Bile bile diyoruz, çünkü kendileri de biliyor ki, iktidarın ajandasında "anayasayı, seçim kanununu, siyasi etik kuralları -her ne demekse- zorlayacak hatta yok sayacak adımların olduğunu şimdiden görebiliyoruz."

Bunu görüyorlar, devletin 2028'de seçimleri Erdoğan'ı yeniden Cumhurbaşkanı seçmek için düzenleyeceğini Adalet Bakanı Akın Gürlek'ten öğreniyorlar, ama yine de yoksul emekçi kitleleri sandığa çağırıyorlar.

Burjuvaziye, seçime, sandığa, parlamenter yollara duydukları bağlılık ve güven artık mide bulandırıyor.

Ölümle Susmayan Kavganın Taşıyıcıları

23Eylül 1996... Çanakkale-İzmir yolunda Ezine civarında bir trafik kazası haberini aldık. Ama bu sıradan bir kaza değildi. Aynil Oktar ve Rasim Oktar yoldaşlar, o gün ölümsüzleştiler. Yaşamlarında Çanakkale'de ektikleri tohumlar bugün hala filizleniyor. Onlar; Leninist özü kişiliklerinde somutlaştıran, kavgacı ve dönüştürücü bir kitle hareketinin öncüleriydi.

Aynil yoldaş, Tüm Bel-Sen Çanakkale şube başkanı olarak; Rasim yoldaş, İHD şube başkanı ve devrimci hukukçu olarak sınıfın, emeğin, tutsakların yanında dimdik durdular. Mücadelenin içindeki konumlarını, emekçilerin gücüyle ve kararlı bir kavga ile kazandılar. Rasim yoldaşın öncülüğünde İHD, Çanakkale tarihinde ilk kez 96 1 Mayıs'ında "Yaşasın Marksizm ve Leninizm" pankartıyla yürüdü. Gittikleri her yere inancın tutuşturduğu kavgayı da götürdüler yoldaşlar.

Ölüm orucu savaşçısı Ayçe İdil Erkmen'in ölümsüzleştigi haberi ulaştığında Aynil yoldaş, belediyenin anons merkezine gidip mikrofonu eli-

ne aldı ve bütün halkı onu uğurlamaya çağırdı. Ardından Aynil yoldaş 1 ay kadar tutsak kaldı, özgürlüğüne kavuştuğunda ise mücadelesine kaldığı yerden devam etmeye koyulmuştu. Cesaretleri, devrimci duygularıyla bütünleşmiş, keskinleşmişti. İnsanlar onlardan etkileniyordu; çünkü onlar, devrimci pratiği hayata geçiren, sınıfın yanında duran, yolu açan yoldaşlardandı.

Aynil ve Rasim yoldaşlar, sınıf savaşımının ve devrimci kararlılığın yaşamış örnekleridir. Onlar "emek mücadelesini" politik mücadeleden ayırmayan, uzlaşmacılığa karşı tabanda örgütlenen, kitleleri dönüştüren bir çizgide yürüdüler. Çanakkale'de attıkları tohumlar; bugün de emekçilerin, kadınların, gençliğin kavgasında yeşermektedir. "Çok da olsa gideli ben devam eden sizlerle yürürüm." diyordu Rasim yoldaş. Evet, onlar gitti ama mücadeleleri bizimle yürüyor. Hatıralarda ve mücadelede bıraktıkları öğretiler ile devam ediyoruz, edeceğiz.

23 Eylül 1996'dan bu yana geçen yıllar, onların anısını silikleştirmede

Aksine her 23 Eylül'de, her 1 Mayıs'ta, her işçi eyleminde, kavgaya dair atılan her adımda Aynil ve Rasim yoldaşlar yaşıyor. Onlar ölümsüzleştiler çünkü devrim savaşçıları ölmezler, yükselen kavgada yaşam bulurlar.

Onların bıraktığı miras, yalnızca bir kentin sınırlarında kalmadı, bu mümkün değildi. Kendi hayatlarını devrimci bir örnek haline getirerek "yeni insan" yaratma idealini pratikle gösterdiler. Bugün dört bir yanda onların adını anmak, eylemi sürdürmek, kavgaya yüzünü dönmek, o Leninist özün devamıdır. Çünkü onlar ölümle susmayan bir kavganın taşıyıcılarıydı. Bizler de bununla devam edeceğiz yola. Aynı yolu seçmenin, kavgayı taşıyanların dövuşünü bugün devam ettirmenin, inançla yolu yürümenin onurunu taşıyacağız. "Zafere Kadar" diyerek çıkılan yola "daima" deme sürekliliğini ve inadını göstereceğiz.

Kavgada iz bırakan ve mücadelesine tanık olmamızı sağlayan yoldaşlara, Aynil ve Rasim'e selam olsun!

**Zafere Kadar!
Daima..**

Hakan Tosun Davası 7 Ekim'e Ertelendi

Gazeteci, yaşam savunucusu Hakan Tosun'un 10 Ekim 2025'te sokak ortasında katledilmesine ilişkin davanın 3. duruşması Bakırköy 17. Ağır Ceza Mahkemesinde 22 Eylül günü görüldü. Karar çıkması beklenen duruşma, sanık avukatlarının gelmemesi nedeniyle dava 7 Ekim'e ertelendi.

Gazeteci yaşam savunucusu Hakan Tosun, İstanbul Esenyurt'ta annesinin evine giderken Abdurrahman Murat, Adnan Şahin ve Yusuf Özakdağ tarafından iki kez saldırıya uğramış, dövülerek katledilmişti. Ailesi ve dostları Tosun'u ararken, kimliği belirsiz kişi olarak yoğun bakıma kaldırılmış, bu sırada kimliğine ve eşyalarına el konulmuş, ailesine ise saldırıdan 27 saat sonra bilgi verilmişti.

Hakan Tosun'un ölümüne ilişkin görülen duruşmada Adnan Şahin ve Abdurrahman Murat "müebbet hapis" istemiyle yargılanırken, Özakdağ "tanık" sıfatıyla dosyada yer almaya devam ediyor.

Duruşma öncesinde ailesi, meslektaşları, doğa savunucuları, demokratik kitle örgütlerinin aralarında bulunduğu çok sayıda kişi, duruşma öncesinde basın açıklaması yaparak Hakan Tosun'un katledilmesine ilişkin olayda yer alan Yusuf Özakdağ'ın

sanık olarak yargılanması, tüm sorumluların hakkında soruşturma yürütülmesi gerektiği vurgulandı. Gerçek adalet sağlanıncaya kadar mücadelenin sürdürüleceği vurgulandı.

Karar duruşması için Hakan Tosun'un ailesi, dostları, çok sayıda gazeteci ve ekolojist mahkeme önünde bir araya geldi. Mahkeme başkanı duruşmaya 4 gazeteci sınırı koydu. Avukatlar ise kimlik kontrolü yapılarak alındı.

Mahkeme başkanı herkesin takip edebileceği büyük bir salona geçme talebini reddetti.

Gazeteci ve avukatların tepki göstermesi üzerine duruşmayı izlemeleri için ek bir salon açıldı.

Duruşma, Avukat Cemal Yücel'in beyanıyla başladı. Yücel, saldırı anına ilişkin görüntüler üzerinden olayı tekrar aktardı.

Sanıkların Hakan Tosun'un taciz ettiği, küftettiği iddialarına değinen Yücel, 3 sanığın da Hakan Tosun'u

öldürme kastıyla saldırdığına ilişkin dosyaya sundukları kamera kayıtlarına dikkat çekti.

Olaya tanık olanların da Hakan'a yönelik saldırıyı, darp sırasında Hakan'ın sesinin kesildiğini anlattığını belirten Yücel, öldürme kastıyla hareket eden sanıklar hakkında görülen davalara ilişkin verilen Yargıtay kararlarını anımsattı.

Yücel, sanıklara herhangi bir indirim uygulanmadan ceza verilmesini talep etti.

Ailenin avukatlarından Hakan Bozyurt ise Yusuf Özakdağ'ın Hakan'ın darp edilmesine katıldığını dikkat çekti. Özakdağ'ın dosyada tanık değil sanık olarak dinlenmesi gerektiğini vurgulayan Bozyurt, buna ilişkin delilleri de dosyaya sunduklarını belirterek, "Bu üçünün organize şekilde Hakan'ı darp ettiklerini video ile gösterdik. Yusuf Özakdağ hakkında mahkemenizin suç duyurusunda bulunmasını talep ediyorum" dedi.

Bozyurt, Hakan hastanedeyken eşyalarına el konduğunu hatırlatarak, imajları alınan Hakan'ın kameralarının ailesine verilmesini talep etti.

Mahkeme heyeti Adnan Şahin'in avukatları bulunmadığı için

duruşmayı 7 Ekim 2026 günü saat 10.30'a erteledi. Duruşmadan çıkan Hakan Tosun'un Dostları Koruma, Aklama, Yargıla", "Hakan Tosun ölümsüzdür", "Hakan Tosun için Adalet" sloganlarıyla adil yargılama talebini dile getirdi.

Duruşma Sonrası Açıklama

Duruşma sonrası adliye önünde Avukat Yücel açıklama yaptı. Duruşmadaki beyanını özetleyen Yücel, Yusuf Özakdağ'ın yargılanması için de suç duyurusunda bulunmaya devam edeceklerini aktardı.

Hakan Tosun'un kardeşi Öznur Tosun da kardeşine iftira atan, delilleri karartmaya çalışan sanık yakınlarına seslenerek "Hakan Tosun'un Dostları burada, siz neredesiniz?" dedi.

"Hakan Tosun için Adalet" diyerek meslektaşlarından doğa savunucularına kadar birçok kişinin bu davayı takip ettiğini belirten Öznur Tosun, tüm sorumlular yargılanana dek davanın peşini bırakmayacaklarını vurguladı.

Hakan Tosun'un Dostları 7 Ekim'de yine Bakırköy Adliyesi'nde olacaklarını belirtti.

Gençliğe Yeni Saldırıları

DÖB'lü Bir Öğrenci

Devletin kapitalist düzenin çürümesinin daha da derinleşeceğini öngörüp, olası ayaklanmaları veya kitlesel hareketleri ve gençliğin mücadeleyle tanışmasını engellemek adına ortaya koyulmuş önceki baskı politikalarının daha kapsamlı bir versiyonu devrede.

Emperyalist savaşların dünyanın her yerine yayılması ile Türkiye dahil birçok ülkenin emperyalizme bağımlılığının açıkça ortaya çıkması sonucu, insanların politikleşmesi ve beraberinde, Mart Ayaklanmasından sonra, daha geniş ölçekli ikinci bir ayaklanma yaşanma olasılığı, sermayenin azılı kabusudur.

Mart Ayaklanması'nın bir sonucu olarak gençliğin politik bilinç alanında muazzam bir sıçrama yaşaması, burjuvazinin vaatlerine sırt çevirip sokağa dönmesiyle birlikte yeni bir aşamaya geçen devlet baskısı, artık çok daha geniş bir kitleyi çemberine alıyor. Ve son "Terörsüz Türkiye" genelgesi, kampüs sınırlarının ötesine geçerek öğrencilerin çevresindeki insanları "Huzur ve Güveni Artırma" adıyla, polis için istihbarat elemanı yapmaya çalışarak, öğrencilerin her alanını bir polis karargahına dönüştürmeyi hedefliyor.

MESEM'lerde işçi cinayetlerinde, yurtlarda asansör kazalarında katledilen ve maddi sorunlardan intihar eden öğrencilere gözünü kapatan, hatta üstünü örtmeye çalışan devlet, bu sorunlara sesini çıkaranları aktif takibe alıyor ve bu amaçla kullanabileceği her şeyi öne sürüyor.

İstanbul Üniversitesi'nde Yemek Zammı Protestosu

İstanbul Üniversitesi'nde yemek ücretine bir yıl içerisinde üç kere zam yapılması Rektörlük önünden Çelik Yemekhanesi önüne yürüyüş ile protesto edildi.

Yemek ücretinin 52,5 liradan 70 liraya çıkarılması kararına karşı 21 Eylül Pazartesi günü Rektörlük binasının önünde bir araya gelen öğrenciler "Söz, Yetki, Karar Üniversite Bileşenlerine" pankartı ile Çelik Yemekhanesi'ne yürüdü. Yürüyüş esnasında "Sermayeye Değil, Öğrenciye Bütçe", "Üniversiteler Bizimdir, Bizimle Özgürleşecek" "Kayyumlar Gidecek, Biz Kalacağız" ve "Söz, Yetki, Karar Bileşenlere" sloganları atıldı.

Yemekhane önünde yapılan açıklamada, bir yıl içerisinde yemek ücretinin %180 arttırılmasına tepki gösterilerek "Hayatlarımızı, geleceğimizi ve en temel insani hakkımız olan beslenme hakkımızı gasp eden Saray rejimine, sermaye düzenine ve onun üniversitelerimizdeki kapı kulu olan kayyum zihniyetine karşı bir araya geldik" denildi. Yemeklerin nitelikli ve ücretsiz olması talebini vurgulayan öğrenciler, ekonomik durumlarını ve yemeklere yapılan yüksek zamlara ilişkin süreci aktardı.

İktidarın öğrencileri cebinden son kuruşu çalınacak, itaate zorlanacak birer müşteriden gibi gördüğü belirtilen açıklamada "Ayda 4.000 lira KYK kredisine mahkum edilen bir öğrenci, günde iki öğün yemek yediğinde, sadece beslenmeye ayda 4.200 lira

ödemek zorundayken nasıl barınacak, nasıl okuyacak, nasıl insan onuruna yaraşır bir hayat sürecektir?" denilerek üniversite öğrencilerin ekonomik nedenlerle üniversiteyi okumakta zorlandığını ifade edildi.

2021 yılında KYK kredisıyla yenilebilecek öğün sayısı 185 iken, 2026 yılına gelindiğinde bu öğünün 57'ye düştüğünü aktaran öğrenciler, 2021'den bu yana geline beş yılda KYK bursu sadece altı katına çıkarırken, aynı sürede okulun bir öğün yemek ücretinin üç buçuk liradan 70 liraya yükselerek 20 katına çıktığına dikkat çekti.

Açıklamada "Bu hesap, Saray'ın şatafatlı sofralarında oturanların hesabı değildir. Yoksullaştırılan, açlığa mahkûm edilen gençliğin acı hesabıdır. Üniversite öğrencileri sırf okuyabilmek için ölümüne ucuz işgücü olarak çalışmaya zorlanmaktadır" denilerek öğrencilerin ucuz işgücü olmaya zorlandığı belirtildi.

Gençliğin yoksulluğunun en büyük sorumlusunun bu sömürü düzeni olduğunu ifade eden öğrenciler, "Biliyoruz ki okulumuza gelen yemekhane zammı; bu rejim altında hepimizin yoksullaştırılmasından, toplumsal hayatın gericileştirilmesinden ve demokratik kamuoyunun; LGBTI+ların, gazetecilerin, hak savunucularının, yoldan geçen vatandaşın, itirazı olanların tutuklamalar, gözaltılar ve işkencelere maruz bırakılmasından bağımsız değildir. Bu baskı ve sömürü rejimi bütün

karanlığıyla hepimizin hayatına çökmektedir" dedi.

Kayyum rektörlüklerle üniversitelerin, gerçek sahibi olan öğrencilere dar edilmeye çalışıldığını, eğitimin her geçen gün niteliksizleştirildiğini ders saatlerinin azaltılıp, kulüplerin ve kütüphanelerin kapatıldığını hatırlatan öğrenciler, faaliyet yapmak isteyen topluluklara alan açılmadığını yapılmak istenen dayanışma etkinliklerinin de rektörlük tarafından yasaklandığını belirtti.

Açıklamada "Üniversitemize dair, en çok bizi ilgilendiren kararlar, her defasında anti demokratik şekilde alınarak zorla uygulamaya sokuluyor. Buna tepki gösteren öğrencilere hesap veremeyen kayyum Rektör Osman Zulfikar ise kampüsümüze polis ve özel güvenlikleri yığıyor" denilerek üniversite öğrencilerine yönelik baskılara dikkat çekildi.

"Okulumuzun bütün öğrencilerini, akademisyenlerini ve çalışanlarını; nitelikli, ücretsiz yemek ve parasız, bilimsel, demokratik eğitim için ses çıkarmaya davet ediyoruz." diyen öğrenciler, "Sermayeye değil öğrenciye bütçe istiyoruz! Söz, yetki ve karar üniversite öğrencilerinin olana dek, özerk ve demokratik üniversiteyi kurana dek bu kampüsleri terk etmiyoruz! Size bırakmıyoruz" vurgusuyla bu baskılarla susmayacaklarını, haklarını alıncaya dek mücadeleyi amfilerde, sınıflarda, kantinlerde ve meydanlarda artarak süreceğini vurguladı.

İşten Atılan Mühendisler 9 Gündür Eylemde

Makine Mühendisleri Odası (MMO) İzmir Şubesi'nde işten çıkarılan 12 mühendisin geri alınmaları ve sürecin şeffaf bir şekilde yürütülmesi talebiyle başlatılan oturma eylemi 18 Eylül itibarıyla 9 gündür sürdürüyor.

Bir buçuk ay önce Karşıyaka Belediyesi'nin asansör kontrol protokolünü iptal etmesinin ardından mali sorunlar gerekçe gösterilerek 8 mühendis işten çıkarıldı. Sonrasında yayınladıkları "Odalarımız emekten yana, toplumcu bir anlayışla yönetilmelidir" başlıklı metin ve yürütülen tartışmalar gerekçe gösterilerek 4 Eylül'de 4 mühendis işten çıkarıldı... Böylece MMO İzmir Şubesi'nden bir buçuk ayda 12 mühendis işten atıldı.

Şubenin ilk işten çıkarmalar öncesinde toplantı çağrısı yaptığını ve mali sorunların tasarruf ve dayanışmayla aşılabileceğini söylediklerini aktaran mühendisler, emekten yana olan bir kurumun mali sebeplerle işçi çıkaramayacağını vurguladı.

Ortada bir kriz ve odalara yönelik bir saldırı dalgası da bulunduğunu ifade eden mühendisler, bunun bedelinin emekçilere ödetilemeyeceğini, sorunların işten atamalarla çözülemeyeceğini ve başka çareler bulmak gerektiğini belirtiyor.

MMO İzmir Şube yönetimi ile yapılan toplantıdan iki gün sonra 8 mühendisin mesai bitimine yakın çağrılarak işlerine son verildiğini ve çalışanlara 18 Eylül Cuma gününe kadar izinli olduklarının bildirildiğini, odayla ilişkilerinin kesileceğini, ertesi

gün işe gelmelerine gerek olmadığının söylendiğini aktaran mühendisler, işten çıkarılanların arasında 6 aylık, 1, 2 ve 3 yıllık çalışanlar olduğunu, yaşanan mevcut sürecin sadece işten çıkarma olarak değil, bir anlayış sorunu olarak ele alınması gerektiğini vurgulayarak "Burası emekten yana bir kurum. Bağımsız, kâr amacı gütmeyen bir kuruluş olarak kamusal denetim yapıyoruz" dedi.

Çalışanların tasarruf için maaş almamak dahil birçok öneride bulunmasına karşın, ilk çare olarak işten çıkarmaların başladığını belirten mühendisler, bunun nedeninin ise bir anlayış sorunu olduğunu ve bu anlayışın değişmesi için mücadele ettiklerini söyledi.

Odaların toplumdaki uzaklaştığını ve meslek örgütlerinin kamu yararını gözeterek halka nitelikli denetim sunması gerektiğini savunan mühendisler, tartışmaların kısır bir

döngüye girmesi üzerine "Odalarımız emekten yana, toplumcu bir anlayışla yönetilmelidir" başlıklı bir metin yayınlamaya karar verdiklerini ve odanın değerlerine aykırı bir durumu hem odanın üyelerine hem de kamuoyuna duyurmak istediklerini aktardı.

Delegelerin bir çoğunun bu olaydan habersiz olduğunu, çünkü şube yönetiminin konunun duyulmasını istemediğini ifade eden mühendisler "Sadece işe iade için değil, odanın yönetim anlayışını değiştirmek için mücadele ediyoruz. Mühendisler bugün işçileşti; düşük ücret ve güvencesizlikle karşı karşıya. Odalar bu duruma ses çıkarmalı ve örgütlenme faaliyeti yürütmelidir" diyerek taleplerinin ise işten çıkarılanların geri alınması, işten çıkarmaların durdurulması, sürecin şeffaf yürütülerek kararların çalışanlarla birlikte alınması olduğunu belirtiyor.

İZENERJİ İŞÇİLERİ EYLEMDE

İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne (İzBB) bağlı İZENERJİ şirketinde işten çıkarılan işçilerin işe iade talebiyle başladıkları eylem 4. gününde (18 Eylül) Kültürpark'taki İzBB hizmet binası önünde devam etti.

İşçiler, sağlık raporları gerekçe gösterilerek işten çıkarılmalarına tepki gösterirken belediye yönetiminden görüşme talep ederek "Karşımızda bir muhatap bulamıyoruz" dedi.

İşçiler yaptıkları açıklamada, her geçen gün gelmekte daha çok zorlandıkları belirterek "Eylemimizin dördüncü günündeyiz. Bu zorluklara rağmen buraya geliyoruz. Gelemeyecek durumda olduğumuz halde geliyoruz. İzmir Büyükşehir Belediyesine ve Belediye Başkanımıza her gün sesleniyoruz. Gün geçtikçe daha da zor duruma giriyoruz. Basına da konuştuk, gerekli görüşmeleri de yaptık ancak hâlâ bir görüşme talebi gelmiyor. Bu konuyla ilgili karşımızda bir muhatap bulamıyoruz" diyerek yaşadıkları güçlükleri dile getirdi.

İşten çıkarıldıktan sonra oluşturulan kurulun sonucunun da kendilerine haber verilmediğini dile getiren işçiler, sonucun açıklanması için sendikaya başvurduklarını belirtti.

Bir an önce kurul sonucunun olumlu ya da olumsuz olduğunun taraflarına söylenmesi gerektiğini ifade eden işçiler, "Şu an herkes sessiz. Lütfen bir an önce karşımızda bir mu-

hatap bulalım, diyaloga geçelim. Biz de ne olacağımızı bilelim" dedi.

İşçiler, işsiz kaldıkları zaman zarfında geçim sıkıntısının ağırlaştığını vurgulayarak "Hepimizin kiralari birikti. Çocuklarımız var, okula gönderiyoruz, ihtiyaçlarını karşılamakta eksik kalıyoruz. Lütfen artık sesimizi duyun. Daha ne yapmamızı bekliyorsunuz?" diyerek yetkililerin çözüm üretmesini istedi.

Aldıkları sağlık raporlarının usulsüz olmadığını belirten bir işçi, kronik rahatsızlıkları olduğunu, son iki yılda astım hastalığına yakalandığını belirterek "Son 7 ayda 5 defa rahatsızlandım. Doktorum şirkete durum bildirir

raporu verdi ve 'Bu kişi bu işi yapamaz' dedi. Bunun hukuken dikkate alınması gerekirken göz yumuldu. Sadece benim değil, diğer arkadaşlarımızın da benzer durumları var" diyerek yaşadıkları sağlık sorunlarına uygun şartlarda çalıştırılma gerektiğine dikkat çekti.

Büyükşehir Belediye Başkanı Cemil Tugay'a seslenen işçiler "Siz de bir doktor olarak bunu biliyorsunuz Sayın Başkanım. Ne yapalım, hastaneye gitmeyelim mi? Biz sizlere doğru adım atıyoruz. Sizden de bir adım atmanızı istiyoruz. Bir an önce karşımızda bir muhatap olsun, görüşelim" diyerek çözüm talebinde bulundu.

Nakliyeciler 7 Gündür Eylemde

Mersin'deki kamyon ve TIR sürücüler, akaryakıt, bakım, sigorta ve yedek parça maliyetlerindeki artışlar karşısında zam talebiyle başladıkları eylemin 21 Eylül itibarıyla 7. gününde.

Mersin'in Akdeniz ilçesinde bulunan Nerwoz (Tırmıl) Alanı'nda sabah saatlerinde bir araya gelen nakliyeciler, eylemcilerinin 7. gününde bir çözüm buluncaya kadar eylemi sürdüreceklerini vurguladı.

Artan akaryakıt ve yedek parçaların fiyatlarının çok yüksek olması nedeniyle herhangi bir kazançlarının olmadığını söyleyen TIR şoförleri, tek taleplerinin artan maliyeti karşılayacak oranda nakliye-kira artışı olduğunu söyledi.

Maliyetlerdeki artışlar nedeniyle geçinemediklerini ifade eden şoförler "Dayanacak gücümüz kalmadı. Taleplerimizi karşılansın ki evimize ekmek götürelim" diyerek ekonomik olarak çok zor durumda olduklarını belirtiyor.

Nakliye firmalarıyla %80 zam üzerinden anlaştıklarını, nakliye firmalarının da bu fiyatı patronlara iletteceğini aktaran şoförler, patronların da elini taşın altına koyarak

yardımcı olması gerektiğini belirterek "Bir anlaşma sağlanmazsa kontak kapatma eylemimiz sonuç alınuncaya kadar devam edecek" diyerek kararlılıklarını vurguladı.

EMO Önünde Eylem

EMO Genel Merkezi önünde, 19 Eylül Büyük Mühendis Grevi'nin yıldönümü nedeniyle bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Eyleme Mühendisler Meclisi ve demokratik kitle örgütleri destek verdi.

İlk olarak Mühendis Meclisi adına basın açıklaması ve işten atılan İzmir MMO çalışanlarının gönderdiği mesaj okundu.

19 Eylül'ün yıldönümü nedeniyle yapılan açıklamada "100 bini aşan mühendisin hakları ve gelecekleri için greve çıktığı gün olan 19 Eylül'ün ruhu TMMOB'nin mücadele tarihine sahip çıkan mühendislerin birleşik direnişlerinde yaşamaktadır. TMMOB geleceğe bu direnişlerle mayalanarak yürüyecektir. Daha önce bürokratik bir kurumken yüzünü emekçilere dönen TMMOB tekrar benzer bir değişim yaşayacaktır. Yaklaşan rüzgarın kokusu her yeri sarmaktadır. Direnler yolu açacaktır. Herkese selam, direnenlere hasret. Tüm mühendis arkadaşlarımızın dayanışma gününü kutluyoruz" denildi.

İstanbul EMO'da işten atılan Nursemin Yıldız da, eyleminin 74. gününde Ankara idi ve burada söz alarak işten atılma nedenini ve eylem sürecini anlattı.

Ardından Mühendisler Meclisi adına basın açıklaması okundu.

"Siyasal iktidarın kamusal alanı piyasalaştırdığı, güvencesizliği egemen kıldığı ve emeği hiçe saydığı bu karanlık dönemde; üyelerinin haklarını korumakla görevli olan TMMOB'deki etkin yönetim anlayışı ve benzer anlayışın yansıdığı oda yönetimleri, ne yazık ki en acımasız patronların ve en gözü kara kapitalist şirketlerin yöntemlerini benimser hale gelmiştir" denilen açıklamada, bu çürüme ve gericiliğin iki somut alanda en sert ve en ahlaksız yüzünü gösterdiği ifade edildi.

Açıklamada Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Örgütlenme Sekreteri Nursemin Yıldız'ın, Türkiye'nin en büyük işçi direnişi olan 15-16 Haziran'ın yıldönümüne denk gelen 17 Haziran 2026'da hukuksuz biçimde işten çıkarılmış olmasına dikkat çekildi.

Eylemde İzmir'de Makine Mühendisleri Odası önünde süren eyleme de değinildi.

"Aynı karanlık zihniyet Makina Mühendisleri Odası İzmir Şubesi'nde de sahnededir! Asansör denetim protokollerinin iptali ve 'gelir-gider dengesi' öne sürülerek, ekonomik gerekçelerle başlatılan kıyım, önce 8 mühendis arkadaşımız kapının önüne konmuştur. Ardından 'Odalarımız emekten yana toplumcu bir anlayışla yönetilmelidir' diyerek bu kıyıma karşı çıkan ve Odaların kapitalist kâr-zarar mantığıyla yönetilemeyeceğini savunan 4 makina mühendisi daha, 4 Eylül'de işten atılmıştır" denilerek yönetimlerin hukuksuz uygulamaları teşhir edildi.

İşten çıkarma gerekçesi olarak sunulan "Şube içi tartışmaları dışarıya taşıma" ve "ikna olmama" söylemlerinin, kapitalist şirketlerin bile cüret edemeyeceği bir biat zorbalığı olduğu ifade edilen açıklamada "İzmir Tepekule önünde direnen 12 mühendis arkadaşımız; sadece işlerini değil, TMMOB'nin tüccarlaşmaya karşı 'toplumcu' karakterini savunmaktadır" denildi.

"EMO Genel Merkezi önünden ilan ediyoruz: Nursemin Yıldız'ın EMO İstanbul Şubesi önündeki direniş masası da İzmir MMO emekçilerinin Tepekule önündeki eylemleri de münferit birer işe iade mücadelesi değildir! Bu direnişler; 19 Eylül 1979'da atılan tohumların, TMMOB'nin kurucu felsefesinin, emek mücadelesinin, demokrasinin, mesleki onurumuzun ve geleceğimizin savunmasıdır." denilen basın açıklaması, EMO Genel Merkez önüne "EMO'da Öldürülen Demokrasi İçin" yazılı siyah çelenk bırakılarak sonlandırıldı.

TIR Şoförleri Sınırdaki Mahsur!

KATAŞ-SEN ve Uluslararası Şoförler Derneği, Ürdün Suudi Arabistan sınırında tampon bölgeye alınan, aralarında üyelerinin de bulunduğu 300'ün üzerinde uluslararası tır şoförünün yakıtlarının ve gıdalarının tükenmek üzere olduğunu belirtilerek ilgili tüm bakanlıklara acil müdahale çağrısında bulundu.

Uluslararası taşımacılık yapan tır şoförleri ağır çalışma koşulları, 90-180 günlük Schengen vizesi, düşük ücretler, iki ülke arasında günlerce su, gıda, temizlik sağlık hizmetinden yoksun bir şekilde bekletiliyor. Bu bekleme sürelerinde şoförler ciddi sağlık sorunları yaşayabiliyor.

Bununla da bitmiyor; bir yandan da soğuk zincirle gıda taşıyan şoförler yakıtlarının tükenmesi ve taşıdıkları gıdaların bozulması tehlikesi nedeniyle ayrı bir stres yaşıyor.

Karayolu Taşıma İşçileri Sendikası (KATAŞ-SEN) ve Uluslararası Şoförler Derneği, uzun bir süredir uluslararası karayolu taşımacılığı yapan şoförlerin yaşadığı sorunlara dikkat çekmeye ve ilgili bakanlıkları bu sorunların çözümü konusunda harekete geçmeye çağırıyor.

Uluslararası taşımacılık yapan aralarında KATAŞ-SEN ve Uluslararası Şoförler Derneği üyelerinin de bulunduğu TIR şoförleri, 17 Eylül günü Ürdün sınır kapısında basın açıklaması yaparak yaşadıkları sorunları dile getirdi, bir kez daha ilgili bakanlıkların duruma müdahale ederek acilen çözüm üretmeleri için çağrı yaptı.

"En Az 300 TIR Şoförü Günlerdir Ürdün Sınır Kapısında Mağdur"

Eylül ayı itibarıyla Ürdün sınır kapısına gelen şoförlerin termokinci veya çadircı olarak yaşadıkları vize problemi nedeniyle bu açıklamayı gerçekleştirdiklerini belirten şoförler,

burada en az 3 gün, en uzun 13 gün olmak üzere en az 300 tır şoförünün mağdur durumda kaldığını belirtti.

Ürdün yetkililerinin gümrük içerisindeki sıkışıklıktan dolayı tırları tampon bölgesine tahliye ettiğini belirten şoförler "Bizi bu durumda ne Suudi Arabistan tarafı kabul ediyor, ne Ürdün tarafı kabul ediyor. Ve bulunmuş olduğumuz bölgede ne market, ne gıda ihtiyacını, ne temizlik ihtiyacını hiçbir şekilde karşılayacak durumumuz yoktur" dedi.

Bir çok şoförün kalp, şeker gibi kronik hastalıkları bulunduğunu, bulundukları koşullar nedeniyle tedavi ve ilaç temini olmadığı için sağlık sorunlarının arttığını söyleyen şoförler, bazı arkadaşlarının hayatının risk altında olduğunu vurguladı.

Sağlık sorunu olmayan şoförlerin haklarını almak, sorunlara çözüm bulmak için çaba gösterdiklerini ifade eden şoförler, "Ürdün sınır kapısında termokinci olup da dizeli biten, yakıtsız kalan ve bu durumdan dolayı da mağdur olan aşağı yukarı yüz elli civarında bir aracımız vardır. Bunların bir çoğu da Türk plakalıdır" diyerek, çok sayıda şoförün mağdur durumda kaldığına dikkat çekti.

Ürdün sınır kapısında mağdur kalan şoförler, Türkiye Cumhuriyeti'ndeki Dışişleri Bakanlığı, Gümrük Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığı'na seslerini duyurmaya çalıştıklarını ve bu nedenle açıklama yaptıklarını belirterek, "Konuyla ilgili bakanlıklardan mağdur olan şoförlerin mağduriyetinin giderilmesini arz ediyoruz" dedi.

KATAŞ-SEN ve Uluslararası Şoförler Derneği de yazılı bir açıklama yaparak, Ürdün-Suudi Arabistan Sınırında Mahsur Kalan şoförler için bakanlıklardan acil çözüm müdahale talebinde bulundu.

Ürdün ile Suudi Arabistan sınır hattındaki tampon bölgede. uluslararası karayolu taşımacılığı yapan ve aralarında sendika üyelerinin de bulunduğu 300 ile 400 arası sürücünün 10 günü aşkın süredir mahsur durumda olduğu belirtilen açıklamada Suudi Arabistan tarafının vize sisteminin kapatması ve Ürdün makamlarını TIR'ları gümrük sahasından tampon bölgeye çıkarması nedeniyle, tır şoförlerinin iki ülke arasında insanî olmayan koşullarda yaşam mücadelesi verdiği vurgulandı.

KATAŞ-SEN ve Uluslararası Şoförler Derneği bölgedeki işçi sağlığı

ve iş güvenliği durumuna da dikkat çekti.

Sınırdaki su, gıda, tuvalet, duş ve hijyen imkanı bulunmadığına işaret edilen açıklamada "Şoförlerimiz arasında kalp ve şeker hastası gibi kalp rahatsızlığı bulunan emekçiler mevcut olup tedaviye erişim olmaması nedeniyle durum hayati risk taşımaktadır" denilerek, insanın en temel ihtiyaçlarını karşılamaktan bile mahrum bıraktığı vurgulandı.

Aşırı sıcak altında günlerce bekletilen şoförlerin çalışma, dinlenme ve beslenme haklarının ise tamamen gasp edildiği ifade edilen açıklamada

"Frigofirik ünitelerin çalışması için gereken yakıtın tükenmesi ve temininin zorlaşması, şoförlerimizi insani krizle karşı karşıya bırakmaktadır" denildi.

Karayolu taşımacılığı emekçilerinin ve şoförlerin temsilcileri olan KATAS-SEN ve Uluslararası Şoförler Derneği, konuyla ilgili olan Dışişleri Bakanlığı, Ulaştırma Ve Altyapı Bakanlığı ve Ticaret Bakanlığı'ndan uluslararası şoförlerin sorunlarının çözümü için acil müdahale etmeleri talebinde bulundu.

Ürdün Sınırında Mahsur Kalan TIR şoförlerinin acil talepleri ise şöyle sıralandı:

*Mahsur kalan ve aralarında üyelerimizin de bulunduğu şoförlerimizin can güvenliği ve sağlığı öncelik alınarak, Arabistan'a geçişlerinin sağlanması veya güven bir şekilde Türkiye'ye dönebilmeleri için diplomatik girişimlerin derhal başlatılması,

* Ürdün ve Suudi Arabistan makamlarıyla görüşülerek vize ve gümrük engellerinin çözülmesini ve şoförlerin mağduriyetini giderecek geçiş koridorunun açılması,

* Bölgede mahsur kalan şoför emekçilerine acil olarak su, gıda temizlik ve tıbbi yardımı ulaştırılması.

Haklarımızı Almadan Şantiyeden Çıkmayacağız

Emlak Konut GYO'ya ait TOKİ projesinde ana yüklenici firma Albayraklar ile taşeron inşaat firması BHV İnşaat bünyesinde çalışan 75 Yapı Yol-İş üyesi işçi, maaşlarının 3 aydır ödenmemesi üzerine şantiyede eyleme başladı. İşçiler, taleplerine ilişkin şirket yetkilileriyle görüştü. Fakat görüşmelerden sonuç alınamaması ve hakların ödenmesini ertelemeye yönelik teklifler olduğunu aktaran işçiler, şantiyede eyleme başladı.

Yaklaşık 600 işçinin çalıştığı şantiyede, maaşını alamayan işçiler adına 18 Eylül günü yapılan açıklamada, hak arama mücadelesi sırasında güvenlik görevlilerinin müdahalesiyle karşılaşıldığı belirtilerek, "Firmalar haklarımızı ödemedi şantiyeden çıkmamızı istiyor. Haklarımızı talep ettik

fakat ana firmaya bağlı güvenlik görevlileri arkadaşlarımıza saldırıda bulundu. Başkanımız ve bir arkadaşımız gözaltına alınmak istendi, başkanımızı gözaltına vermedik. Baskılarla bizi yıldıramazsınız. Haklarımızı almadan eylemimizi bitirmeyeceğiz, şantiyeyi terk etmeyeceğiz" denildi.

75 işçinin, üç aydır ücretlerinin ödenmemesi nedeniyle başladığı eylem, 4. gününde (19 Eylül) kazanımla sonuçlandı.

İşçiler kazanımlarını şantiye önünde yaptıkları açıklama ile duyurdu. Yapı Yol-İş Sendikası örgütlenme uzmanı Barış Kaya, "İstanbul Arnavutköy Sazlıbosna'da bulunan Emlak Konut GYO ait yapımını Albayraklar Holding'in üstlendiği, üyelerimizin taşeron firmanın BHV İnşaat bünyesinde

çalıştığı şantiyede 75 arkadaşımızın ücret alacakları için başlattığımız eylem kazanımla sonuçlandı" dedi.

Eylemin, işçiler örgütlü olduklarında ve birlikte mücadele ettiklerinde kazanımla sonuçlandığını bir kez daha gösterdiğini belirten Kaya, inşaat işçilerine seslenerek "Birleşen işçiler yenilmezler. Yapı Yol İş Sendikası inşaat işçilerinin özlük haklarının, yasal haklarının geliştirilmesi için mücadele etmeye devam ediyor. Hepinizi Yapı Yol İş Sendikası çatısı altında birleşmeye, birlikte mücadeleyi yükseltmeye davet ediyoruz. İnşaat işçisi köle değildir" dedi.

İşçiler tüm alacaklarının hesaplarına yatması üzerine eylemi sonlandırarak şantiyeden ayrıldı.

Mücadele Bayrağını Düşürmeyeceğiz!

Çeviri Kolektifi

RFKP, Küba'da düzenlenen 24. Komünist ve İşçi Partileri Uluslararası Toplantısı'nda "Mücadele Bayrağını Düşürmeyeceğiz!" başlıklı bir bildiri yayınladı. RFKP'nin 19 Eylül günü yayınlanan bildirisi şöyle:

Yoldaş Fidel'in yüzüncü doğum yılı vesilesiyle komünizm uğruna mücadelenin sürdürülmesine ilişkin komünist ve işçi partilerinin çağrısıdır.

Öncüllerimiz ve öğretmenlerimiz, yollarını onurla yürüdüler ve bizlere komünizmin büyük öğretisinin yanı sıra, en farklı ve en zorlu koşullarda yürütülen devrimci mücadelenin son derece zengin deneyimini miras bıraktılar. Marx, Engels, Lenin, Stalin, Mao Zedong, Kim İl Sung, Ho Chi Minh ve halkın davası uğruna mücadele eden diğer devrimciler aziz değillerdi; ancak emeği sermayenin boyundurduğundan kurtarma idealine kendilerini büyük bir özveriyle adanmışlardı. On yıl önce aramızdan ayrılan ve 13 Ağustos'ta yüzüncü doğum yılını kutlayacağımız Yoldaş Fidel şöyle demişti:

"Fikirler olmadan yaşamın hiçbir değeri yoktur. Onlar uğruna mücadele etmekten daha büyük bir mutluluk yoktur."

Bununla birlikte öğretmenlerimiz, Marksizmi bir bilim olarak ele aldılar; bizi dogmatizm, revizyonizm ve milliyetçilik konusunda uyardılar; teoriyi pratikle sınadılar ve hatalarını kabul etmekten korkmadılar. Sovyetler Birliği'nde ve Doğu Avrupa ülkelerinde yapılan hataların sonucunda sosyalizm geçici bir yenilgiye uğradı. Ancak komünizm fikri yaşamaya devam ediyor ve komünizm bilimi kesinlikle çağdışı değildir. Yoldaş Fidel'in de vurguladığı gibi:

"Şunu güvenle söyleyebiliriz ki yalnızca bir devrimci bilim vardır; o da Marksizm-Leninizmdir."

Bugün, SSCB'nin yıkılmasının ardından dünya bir gericilik döneminden geçmektedir. Dünya hegemonyası mücadelesinde ABD ve NATO'nun öncülük ettiği dünya emperyalizminin güçleri, dünyanın birçok bölgesinde gerilimi tırmandırmakta ve kanlı askerî çatışmaların ortaya çıkmasına yol açmaktan geri durmamaktadır.

Bugünün dünyasında yaşanan sarsıntıları, Lenin'in emperyalizm teorisinin ekonomik analiz yöntemine dayanmadan anlamamanın mümkün olmadığı konusunda hepimiz hemfikiriz. Vladimir İlyiç, eserinin devrimden sonra yayımlanan baskısının önsözünde şöyle yazmıştı:

"Broşürümün, modern savaşın ve modern siyasetin değerlendirilmesinde, incelenmeden hiçbir şeyin anlaşılmasına çağrı ana iktisadi sorunun yani emperyalizmin iktisadi özü sorusunun anlaşılma-

sına yardımcı olacağını umarım."

Lenin'in emperyalizm teorisinin doğru anlaşılması, yalnızca bütün kapitalist dünyanın emperyalizm doğrultusunda ilerlediğini; yani bugün artık hiçbir ülkede serbest piyasanın bulunmadığını ve her yerde tekellerin egemen olduğunu söylemekten ibaret değildir. Bunun kadar önemli olan bir diğer nokta da şudur: V. İ. Lenin, kapitalizmin eşitsiz gelişimini izlemiş ve tekellerin, mali sermayenin ve uluslararası kapitalist birliklerin oluşumuyla birlikte ekonomik farklılaşmanın arttığına dikkat çekmiştir. V. İ. Lenin'in ifade ettiği üzere emperyalizmin ekonomik temeli şu şekilde oluşmaktadır:

"Bu kitapta kanıtlandığı üzere, kapitalizm artık bir avuç (dünya nüfusunun onda birinden az, en 'cömert' ve abartılı hesaplamayla beşte birinden az olan) özel olarak zengin ve güçlü devleti öne çıkarmıştır ki bu devletler basit bir 'kupon kesme' yöntemiyle bütün dünyayı soymaktadır."

Emperyalizmin çekirdeğinin, en güçlü ve en gelişmiş yırtıcılardan oluşan bir grubun oluşumuna ilişkin işte bu tespit, devam eden süreçlerin özünü kavramamızı sağlamakta ve Ukrayna, Filistin, İran, Lübnan ve diğer bölgelerde sürmekte olan savaşın gerçek niteliğinin (Lenin'in ifadesiyle özünün) değerlendirilmesini belirlemektedir. Bu kanayan odaklar ile Venezuela, Küba, KKHDC (Kuzey Kore) ve diğer noktalar etrafındaki patlamaya hazır durum, ABD ve NATO liderliğindeki emperyalizmin yürüttüğü tek bir sürecin halkalarıdır. Bazı partiler, emperyalizmin saldırgan politikasını bölge ve ülke bazında birbirinden kopuk şekilde ele alarak büyük bir hata yapıyorlar. Aynı emperyalist grup, Kiev'deki cezalandırıcı güçleri Rusya'ya karşı kışkırtmakta ve İsraili Siyonistlerin Gazze Şeridi'ne yönelik soykırımını teşvik etmektedir. Buna rağmen bazı yoldaşlar Filistin direnişinin haklı olduğunu söylerken aynı zamanda, Rusya ve Donbass'ın Nazilere karşı yürüttüğü savaşın ise "aynı emperyalist güçlerin gerçekleştirdiği haksız ve gerekçesiz bir işgal" olduğunu ileri sürmeleri son derece mantıksızdır ve diyalektikle çelişmektedir.

NATO'nun saldırgan politikasına karşı çıkarken, bazı yoldaşların NATO ve AB'nin Rusya'ya yönelik saldırganlığını görmezden gelmesi ve hatta bunu kınamaması dahi açık bir çelişkidir. Dahası, bunların (Rusya ve NATO güçlerinin, ç.n) aynı emperyalist güçler olduğunu iddia ediyorlar. Dolayısıyla müttefik seçimine ve geniş anti faşist cephele oluşturmanın imkansızlığına dair başka yanlış sonuçlara ulaşıyorlar.

Yoldaş Stalin, SBKP'nin 1952'de düzenlenen son, XIX. Kongresi'nde

yaptığı konuşmada dünya komünist partilerine şu çağrıda bulunmuştu:

"Burjuvazinin demokratik özgürlükler bayrağı denize atılmıştır. Halkın çoğunluğunu etrafınızda toplamak istiyorsanız, komünist ve demokratik partilerin temsilcileri olan sizlerin bu bayrağı kaldırması ve ileriye taşınması gerekecektir. Onu yerden kaldıracak başka kimse yok."

Bugün, dünyadaki gerilimlerin arttığı ve nükleer silahların kullanılabileceği yeni bir dünya savaşı tehdidinin gerçeğe dönüşmeye başladığı; AB ülkelerinde ve diğer kapitalist devletlerde siyasetin giderek daha belirgin biçimde anti komünist ve faşist unsurlar taşıdığı; 1945'te Anti Komintern Paketi'nin yenilgiye uğratılmasının rövanşına ilişkin izlerin, NATO'nun Rusya'ya yönelik saldırganlığında giderek daha açık şekilde görüldüğü bir dönemde, komünistlerin görevi, Yoldaş Fidel'in sözleriyle, devrimci bilim olan Marksizm-Leninizm'i izlemektir.

Bizim görevimiz, bütün güçleri geniş bir anti faşist cepheye birleştirmek ve dünya için başlıca tehdidi oluşturan ABD ve NATO'nun faşist emperyalizmine karşı koymak üzere mümkün olan bütün müttefikleri mücadeleye çekmektir.

Bu amaçla, Dayanışma Topluluğu'nun olanaklarından, Anti Faşist Forumların birikiminden ve Dünya Anti Emperyalist Platformundan yararlanılması çağrısında bulunuyoruz.

İyi niyet sahibi tüm insanları ilerici, sol, komünist, yurtsever, sömürgecilik karşıtı ve anti faşist güçlerin birleşik cephesini güçlendirmeye çağırıyoruz. Haklı mücadelemizde güçlerimizi birleştirmemiz gerekiyor. Birleşik bir cephe olarak hareket ederek anti komünizmi, anti Sovyetizmi ve Rusofobiye teşhir etmeli; emekçilerin haklarını savunmalı ve adil ve güvenli bir dünya için mücadele etmeliyiz.

Aynı zamanda komünistler, mücadelenin nihai hedefini hiçbir zaman gözden kaçırmamalıdır: yalnızca eşit halkların dünyası olan sosyalizm; toplumsal adaletin ve emekçilerin kardeşliğinin sistemi olarak insanlığı faşizmden, terörizmden ve savaştan koruyacaktır.

Küba'nın cesareti ve kararlılığı, öğretmenlerimizin ve Yoldaş Fidel'in bıraktığı miras, mücadelemizi sürdürmemiz için bize ilham veriyor.

Mücadele Bayrağını Düşürme! "DEMOKRATİK" NEO FAŞİZME, anti komünizme ve terörizme hayır! Dünyanın havaya uçmasına izin vermeyeceğiz! No pasarán! Geçit yok!

Yaşasın işçilerin uluslararası dayanışması!